

Az én juhaim

Lekció: Jn 10,1-30 / Textus: Jn 10,27

2021. június 27.

*„Az én juhaim hallgatnak a hangomra, és én ismerem őket, ők pedig követnek engem.” /Jn.10.27./
„Idegent pedig nem követnek, hanem elfutnak tőle, mert az idegenek hangját nem ismerik.” /Jn.10.5./*

Kedves testvérek!

Két bevezető megjegyzéssel szeretném kezdeni.

Az első, hogy nem kell a lelkipásztornak megmagyaráznia a textusválasztást; még az utolsó alkalommal sem. Nem is tenném, ha nem úgy adódott volna, hogy ugyanarról beszélek, amiről múlt vasárnap volt szó. Kérem, tekintsétek ezt rajtam kívül álló egybeesésnek; bennem hónapok óta ez az igé volt a búcsúzásra. Kérem tehát, hogy senki ne legyen, aki bármit beleolvas ebbe a ténybe, vagy a két igehirdetésbe, hiszen ezek egymástól függetlenül születtek.

A második megjegyzésem pedig az, hogy amikor az ember elbúcsúzik, elköszön, akkor vagy még sokkal hosszabban beszél, mint szokott, mert annyi mondanivalója és buzdítása van még; vagy azért, mert azt se tudja, hogy mit mondjon; vagy pedig sokkal rövidebb lesz, mint szokott, hiszen minden fontosat úgymint elmondott már. A sokkal többel megölnélek titeket, legyen hát a rövidebb!

Három (plusz egy) rövid gondolatban szeretnék a jó pásztorról beszélni.

1. Az én juhaim

Jézus a benne hívőket a maga juhainak nevezi. Azt hiszem, mondhatom: **arra törekedtem, hogy tudjátok: nem az én juhaim vagytok, hanem az Ő juhai vagytok; és nem az én gyülekezetem vagytok, hanem az Ő gyülekezete.**

Jézus egy példázattal, a pásztor és a nyáj képével kezdi ezt a hosszú szakaszt. Izraelben a pásztor képe a királyt jelenti. Izrael pásztora a király, a nyáj pedig Izrael népe. Pásztorok rajta kívül a vezetők, akikre, hasonlóan a királyhoz, Isten rábízta az ő nyáját. Végső értelemben azonban mindig az Úr marad a pásztor. Isten Izrael pásztor. Dávid azt mondja a 23. zsoltárban: *„Az Úr énnékem őriző pásztorom.”*

Jézus hallgatói pontosan tudják ezt. Izrael pásztora, Izrael királya végső értelemben senki más, csak az Úr maga. Ebben a helyzetben jelenik meg Jézus és mondja: *„én vagyok a jó pásztor.”* Érthető, hogy ez alapvető kérdéseket vet fel. Ha az Úr a pásztor, ha egyedül Isten a király, akkor ki ez a Jézus, aki nem is hivatalos pásztor, vallásos vezető, mégis azt állítja magáról, hogy ő a jó, az igaz pásztor? Ha az Úr a király egyedül, akkor milyen király Jézus? Közben számos más király közben uralkodik Izraelen: a római császár, Heródes, vallási vezetők. Hol van itt helye Jézusnak? A kérdést maga Jézus oldja fel a szakasz végén, amikor azt mondja: *„én és az Atya egy vagyunk.”* Az Úr az egyetlen igaz pásztor, de ez én magam vagyok - mondja Jézus. Ő Isten népe igaz királya és uralkodója, Ő az egyetlen pásztor, egészen más, mint a többiek. *„Én életet adom a juhokért. Én örök életet adok nekik, és nem vesznek el soha, mert senki sem ragadhatja ki őket az Atya kezéből. Az én Atyám, aki nekem adta őket, mindennél nagyobb, és senki sem ragadhatja ki őket az Atya kezéből.”*

Az Úr Jézus Krisztus letette az életét értünk, hogy az Ő örök életében részesítsen bennünket. Abban az életben, ami az Atya kezében van, és amiből semmi és senki nem ragadhat ki. Tehát ha az Övéi vagytok, biztonságban vagytok. Ha az Övéi vagytok, annyira biztonságban vagytok, hogy még a magatokéi sem vagytok. Még magatoktól is szabadok vagytok.

2. Hallgatnak a hangomra

Ismerem őket, és ők követnek engem. **Arra törekedtem, hogy megismerjétek Jézust, és megismerjétek az Ő hangját, és nem arra, hogy az én hangomat kövessétek.**

Van valami csodálatosan gyöngéd és bensőséges abban, ahogy Jézus az övéihez viszonyul. Ezt fejezi ki a példázatban, amikor azt mondja, hogy a juhok hallgatnak a pásztor hangjára, aki a maga juhait néven szólítja és kivezeti. A kép a korabeli gyakorlatra utal, amikor éjszakára egy-egy akolba több nyájat összeteltek, majd a nyájakat reggel, amikor elindultak legeltetni, a pásztor hangja által választották szét. A juhok ismerik a saját pásztoruk hangját. A juhok ismerik annak a pásztornak a hangját, aki egész nap velük van, egész nap vezeti és oltalmazza őket. Aki még akár annak az árán is velük marad és terelgeti őket, hogy szembe kell szállnia a rájuk támadó vadállatokkal. Nagyon mély, bensőséges kapcsolat van tehát a pásztor és a juhok között. Nem tudom megállni, hogy zárójelben ne jegyezzem meg: született egy dokumentumfilm egy magyar pásztorról, ami tanulságos a lelkipásztoroknak is, szeretném mihamarabb megnézni. Arról szól, milyen is a jó pásztor. A bensőségességből, ismeretből, szeretetből, törődésből az születik, hogy a juhok ismerik a pásztor hangját, aki szólongatja, vezeti, terelgeti őket.

A lelkipásztori szolgálathoz hozzá tartozik a személyes ismeret. Ebben soha nem érezhettem, hogy ne lett volna mulasztásom, vagy nem tehettem volna többet. Most mégis arra szeretném irányítani a figyelmeteket, hogy ahogyan Jézus hangját halljátok, úgy követitek Őt. Ismeritek az Ő hangját. Ha ugyanis Jézus valóban az Ő juhainak nevez titeket, ebből az következik, hogy Ő pásztorol titeket. Elsősorban Ő gondoskodik rólatok. A Vele való kapcsolatban növekedtek az Ő ismeretében. Egyre bizonyosabb valóság az életetekben az, hogy Ő ismer titeket, ti pedig halljátok a hangját és követitek Őt. Ha megismertétek Jézust, ismeritek a hangját: az egyedüli, igaz, szelíden határozott, gyengéden szerető, máskor hatalmasan megszólaló, néha súlyosabban intő hangot. Ismeritek az Ő hangját. Jézust követitek, nem a lelkipásztort. Jézus hangját kell ismerjétek, nem a lelkipásztort. Ez azt jelenti, hogy bár a lelkipásztorokon keresztül, de elsősorban mindig maga Jézus táplál benneteket, mert ti hallgathatjátok Őt. Nem vagytok kiszolgáltatva abban, hogy Jézus élete, szava eljut-e hozzátok.

A legnagyobb kiváltság, hogy Isten ígését hirdethettem nektek évtizedeken keresztül. Sok gyönyörűségem és sok gyötrődésem, sok örömem és sok könnyem volt ebben, mindegyikért hálás vagyok az Úrnak. Mert felfoghatatlan a csoda, amit Jézus ránk, igehirdetőkre bízott, hogy az Ő szava általunk is elérje az Ő juhait. Mégis ennek minden kiváltsága, minden csodája, minden dicsősége és minden titka el kell, hogy tűnjön azért, hogy megmaradjon az egy igazán fontos: hogy ti megismertétek Jézus hangját, halljátok Őt, és követitek Őt. A többi nem fontos.

3. Idegent pedig nem követnek

„Idegent pedig nem követnek, hanem elfutnak tőle, mert az idegenek hangját nem ismerik.” **Arra törekedtem, hogy felismerjétek az idegen hangokat, és ne hallgassatok azokra.**

A juhok hallják az idegenek hangját, de nem követik – mondja Jézus a példázatban. Nem tudom, hogyan van ez a juhokkal, lehet, hogy az ő esetükben ez tényleg ennyire világos és egyértelmű, de Jézus nyájával nem ilyen egyértelmű. Ha rátekinünk az Újszövetség tekintélyes részére, az apostoli levelekre, azt látjuk: az egész arról szól, hogy mindenféle hangokat hallgatnak, mindenféle tanítást elhisznek, ami nem Jézustól való. Az apostolokat, a pásztorokat ez nem lepi meg. Mint ahogy Jézust sem lepi meg, mert Ő is beszélt báránybőrbe bújó farkasokról, itt pedig tolvajról, rablóról, béresről. Ma már csak azt tudom a szívetekre

helyezni: ne legyetek naivak! Háború dúl a lelketekért, és ez a háború nem kerül el senkit. Ezért olyan fontos, hogy ismerjétek Jézus hangját! Ezért mondja Jézus: „és ti ismeritek az ő hangját.” Ezért fontos: amikor hallasz valamit, ami elkezd vonzani, csalogatni, már-már elindulsz, mert nagyon vonzó, de a lelked mélyén érzed, hogy valami nem stimmel: ez nem az a hang, amit megismertem, ez nem Jézus hangja – akkor ne hallgass rá és ne kövesd! Bátran kérdezd meg magadtól: ez az a Jézus, akit én ismerek? Ez az a Jézus, akit megismertem? Bátran kérdezzétek meg egymástól: ez annak a Jézusnak a hangja, akit mi ismerünk? Bízattok abban, hogy ismeritek Jézus hangját, és legyetek bátrak arra, hogy ami nem az Ő hangja, azután nem mentek!

Plusz egy: „Más juhaim is vannak nekem”

Ez azért „plusz egy”, és nem negyedik pont, mert ez váratlanul érkezett, de rájöttem: nagyon fontos. „*Más juhaim is vannak nekem, amelyek nem ebből az akolból valók, azokat is vezetnem kell, és hallgatni fognak a hangomra*” – mondja Jézus. **Arra törekedtem, hogy soha ne veszítsétek szem elől azokat, akik még nincsenek itt, még nem tartoznak Jézus nyájához, hanem valahol Jézus nélkül kóborolnak az életben.**

Amikor Jézus azt mondja: „*más juhaim is vannak nekem*”, akkor az őt követő és ismerő zsidóknak beszél arról, hogy az ő királysága, uralma alatt a népeknek, a pogányoknak is helye van. Ő nem csak a magunkfajának a pásztora, hanem mindazoké, akiket csak neki ad az Atya. Ezért kérek: soha ne felejtsetek el, hogy ti, mint Jézus nyája, Isten népe nem csak hogy nem a *magatokéi* vagytok, de nem is *magatokért* vagytok. Jézus sokakat hív el, sokakat vezet, akik még nem ebből az akolból valók, akik nem ismerik Őt. Ha halljátok Jézus szavát, ha engedelmesen követitek Őt, Ő el fog titeket vezetni azokhoz, akik általatok fogják megismerni az evangéliumot. Akik ma még nem Isten népe, de egy nap az Ő népe lesznek.

Dicsőség az Atyának, a Fiúnak, és a Szentlélek Istennek, amiképpen kezdetben volt, most és mindörökkön örökké. Ámen!

A záró imádságunkat Salamon templomszentelési imádságából veszem. Egyrészt Salamon gazdagsága nagyon sokat jelentett nekünk a kezdetekben. Arról beszélt, hogyan tesz minket Isten gazdaggá, hogy másokat meggazdagítson általunk, mint gyülekezet által. Másrészt ezzel az imádsággal imádkoztunk a templomszenteléskor. Azt kérem tehát, hogy az imádságra, utána az úri imádságra és az áldásra, ami szintén Salamon templomszentelési imádságából van, álljunk fel!

Imádkozzunk!

Uram, Izrael Istene, nincs Hozzád hasonló Isten sem fent az égben, sem lent a földön. Hűségesen megtartod a szolgálóddal kötött szövetséget, ha teljes szívvel Előtted járnak. Tekints a te szolgáló imádságára, és könyörgésére, Uram, Istenem, és hallgasd meg a kiáltást és az imádságot, amikor ma a Te szolgáló a te színed előtt imádkozik! Nézz nyitott szemmel erre a házra éjjel és nappal, arra a helyre, amelyről azt mondtad: ott lesz az én nevem! Hallgasd meg az imádságot, amikor a te szolgáló ezen a helyen imádkozik! Hallgasd meg a te szolgálódnak, és népednek, Izraelnek a könyörgését, amikor ezen a helyen imádkoznak! Hallgasd meg lakóhelyeden, a Mennyben! Hallgasd meg, és bocsáss meg nekik! Ha majd néped, Izrael vereséget szenved ellenségétől, mert vétkezett Ellened, de azután megtér Hozzád, vallást tesz nevedről, Hozzád imádkozik és könyörög ebben a házban, Te hallgasd meg a Mennyből! Bocsásd meg népednek, Izraelnek a vétkeit, és hozd vissza arra a földre, amelyet őseinek adtál! Ha majd éhínség támad az országban, ha dögvész, aszály, sáska vagy cserebogár pusztít, vagy ha ellenség ostromolja az ország városait, vagy bármilyen csapás és betegség támad, akkor minden imádságot és könyörgést, amelyet akár egy ember, akár egész néped, Izrael mond el, és ha valaki elismeri, hogy miatta van a csapás, és kitérja a kezét e ház felé, Te hallgasd meg lakóhelyedről,

a Mennyből. Bocsáss meg, cselekedj és bánj mindenkivel tettei szerint, ahogyan megismerted a szívét! Hiszen egyedül Te ismered minden embernek a szívét. Hogy féljenek Téged egész életükben, amíg csak azon a földön élnek, amelyet őseiknek adtál. Még az idegent is, aki nem a te népedből, Izraelből való, de eljön messze földről a te nevedért, mert hallani fognak nagy nevedről, erős kezetről és kinyújtott karokról; ha eljön, és imádkozik ebben a házban, Te hallgasd meg lakóhelyéről, a Mennyből, és tedd meg mindazt, amit az idegen kér Tőled, hogy a Föld minden népe megismerje nevedet, és úgy féljenek Téged, ahogyan néped, Izrael. És tudják meg, hogy Rólad nevezték el ezt a házat, amelyet építettem!
Ámen!

(Lovas András)